

— Какво ти добро! И *тритъ* пжти азъ помислихъ, че смъртъта ми е дошла...

— И съ мене бѣ тѣй, юначе, когато ти *три* пжти насочва стрѣлата си къмъ мене...

VII. Отплата.

— Хайде сега да те заведа, при моята сестрица. Тя ще ти заплати заради мене!

Литнали тѣ прѣзъ три пжти по деветъ царства и пристигнали въ тридесетото господарство.

Илѣзла да ги посрѣшне хубава царкинка — орлюва сестрица, прѣкрасна дѣвица...

Братъ ѝ разказалъ патилата си.

Хубавицата хванала юнака подъ ржка и го повела къмъ бащини си разкошни палати, пълни съ злато и сребро... Дѣвойката казала на ловеща:

— Отъ всичко взимай, колкото искашъ!

— Не искамъ нищо, прѣкрасна дѣвойко, отговорилъ юнакътъ. — Не ми сж потрѣбни ни злато, ни сребро, ни безцѣнни камъни... А искамъ азъ, мила дѣвойко, ти да станешъ моя другарка, моя обична невѣста!... Дѣвойката се съгласила. Направили богата, весела свадба... И азъ бѣхъ тамъ, медъ ядохъ, вино пихъ; по мустаци ми капеше, а въ уста ми ни трошичка, нито капчица не падаше...

